

متن پرسش

سلام استاد: استاد اون چیزی که تا الان در رابطه با جسمانی الحدوث بودن برام قابل فهم شده رو میگم که اگه اشکالی یا ناخالصی داره اصلاح بفرمائید: نفس انسان در مقام کلی یعنی روح بدون شخصیت در جسم در بدن مادر دمیده میشه، همین روح در مقام کلی چون میدونه که روح جزیی به چه بدنی نیاز داره متناسب با اون بدن رو شکل میده و روح جزیی در طول استفاده از بدن استمرار پیدا میکنه و بعد از مرگ به نشئه دیگه منتقل میشه البته با بدن جدید و نتیجه ساخت اعمال و عقاید و اخلاق این چیزیه که درک کردم. حالا یه شبهه یا سوال دارم: اگه بودن من به بدنه، پس چرا در عالم ماده میگیم ما هستیم و بدن نقشی در بودن ما نداره و فقط ابزاره؟ یعنی اگر اینجا بودنمان به خودمان است نه ماده پس در عالم دیگه هم بودنمان وابسته به صورت یا همون بدن برزخی نیست. لطفا کامل جواب بدید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که در جواب ۲۱۱۸۶ عرض شد در برزخ و قیامت همان روح است که مبتنی بر عقاید و اخلاق، صورت پیدا می کند پس دوگانگی بین روح و بدن نیست و عقاید ما به معاد جسمانی بر همین اساس است که عقاید و اخلاق صورت پیدا می کنند حال چه با بدن و چه با اطراف بدن که باز از درون انسان یعنی از عقاید و اخلاقی اطراف هرکس را احاطه می کند. موفق باشید